

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาถึงกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้ฝึกสอนกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 33 จำนวน 306 คน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS หาค่าความถี่ ร้อยละ และเปรียบเทียบตามเพศ ลักษณะของกีฬา และประสบการณ์ด้านจิตวิทยาการ กีฬา โดยใช้สถิติการทดสอบที (t-Test) และเปรียบเทียบตามอายุ ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน ประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยใช้สถิติการ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) โดยขอนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบ ของความเรียง แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความถี่ของการใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่าง
แก่นักกีฬา

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่าง
แก่นักกีฬา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ฝึกสอนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา แห่งชาติ ทั้ง 5 ภาค จำนวน 306 คน โดยแยกเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาชาย จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 และผู้ฝึกสอนกีฬาหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ผู้ฝึกสอนที่ร่วมในการแข่งขันครั้งนี้ มีอายุมากกว่า 40 ปี มากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 กลุ่มที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ประเภททีม จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 และผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 ด้านประสบการณ์ทางจิตวิทยาการกีฬาแยกเป็นผู้ฝึกสอนที่เคยเรียนหรือเคย อบรม จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และไม่เคยเรียนหรือเคยอบรม จำนวน 95 คน คิดเป็น ร้อยละ 31.0 ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนที่ผ่านมาของผู้ฝึกสอนกีฬามากกว่า 10 ปี มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนที่ผ่านมาของผู้ฝึกสอน

7 - 10 ปี น้อยที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 และประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติที่ผ่านมาของผู้ฝึกสอน คือ เคยเข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรก มากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 และ 4 - 5 ปี น้อยที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ด้านการศึกษา ผู้ฝึกสอนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5 โดยผู้ฝึกสอนที่ตอบว่ามีการศึกษาระดับอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ปริญญาตรีหรือปริญญาโท น้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และผู้ฝึกสอนกีฬาเหล่านี้มีอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 69.9 มีอาชีพทำงานเอกชนจำนวน 22 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.2 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ประเภทกีฬา ประสบการณ์ด้านจิตวิทยา การเป็นผู้ฝึกสอน การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การศึกษาและอาชีพ

	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
		n = 306	100
เพศ	ชาย	225	73.5
	หญิง	81	26.5
อายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	51	16.7
	31 - 35 ปี	66	21.6
	36 - 40 ปี	68	22.2
	มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	121	39.5
ประเภทกีฬา	ประเภทบุคคล	186	60.8
	ประเภททีม	120	39.2
ประสบการณ์ด้านจิตวิทยาการศึกษา			
	เคย	211	69.0
	ไม่เคย	95	31.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	n=306	100
ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา		
1 – 3 ปี	78	25.5
4 – 6 ปี	85	27.8
7 – 10 ปี	57	18.6
มากกว่า 10 ปี	86	28.1
ประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ		
ครั้งแรก	92	30.1
2 – 3 ปี	78	25.5
4 – 5 ปี	45	14.7
มากกว่า 5 ปี	91	29.7
การศึกษา		
ปริญญาตรี	228	74.5
ปริญญาโท	50	16.3
อื่น ๆ	28	9.2
การทำงาน		
รับราชการ	214	69.9
เอกชน	22	7.2
ธุรกิจส่วนตัว	46	15.0
อื่น ๆ	24	7.8

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างการใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา

จากการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันกีฬา จากผู้ฝึกสอนกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 306 คน ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาจำแนกตามเพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความถี่ของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬา พบว่า ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า $t = 2.044$ แสดงว่าด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ผู้ฝึกสอนกีฬาชายมีการแสดงออกมาให้นักกีฬาเห็นมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาหญิง ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความถี่ของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา จำแนกตามเพศด้วยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ชาย		หญิง		t	p
	M	(SD)	M	(SD)		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิด						
การพัฒนาความสามารถ	4.83	(.59)	4.83	(.57)	.052	.958
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.12	(1.13)	4.01	(1.15)	.728	.468
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.66	(.75)	4.43	(.91)	2.044*	.043
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.35	(.98)	4.23	(1.08)	.857	.393
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	4.33	(.96)	4.43	(.96)	-.793	.429
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.37	(1.01)	4.31	(1.01)	.462	.645
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ						
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.09	(1.08)	3.86	(1.05)	1.675	.096
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.35	(1.32)	3.57	(1.31)	-1.297	.197
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.59	(1.31)	3.69	(1.35)	-.604	.547

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ชาย		หญิง		t	p
	M	(SD)	M	(SD)		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.88	(1.06)	3.96	(1.10)	-.587	.558
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	4.08	(1.14)	4.01	(1.01)	.501	.617
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	4.05	(1.16)	3.89	(1.18)	1.079	.282
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.57	(1.28)	3.69	(1.31)	-.726	.469

*P < .05

2. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านอายุ พบว่า ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($F(3,302) = 3.489$, $p = .016$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุต่างกันแต่มีกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาแตกต่างกันส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความถี่กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาจำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.240	.413	1.225	.301
	ภายในกลุ่ม	302	101.923	.337		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	4.721	1.574	1.229	.299
	ภายในกลุ่ม	302	386.717	1.281		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	6.544	2.181	3.489*	.016
	ภายในกลุ่ม	302	188.815	.625		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	5.530	1.843	1.849	.138
	ภายในกลุ่ม	302	301.085	.997		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผล การแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	1.172	.391	.419	.739
	ภายในกลุ่ม	302	281.286	.931		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬา สามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	6.583	2.194	2.199	.088
	ภายในกลุ่ม	302	301.300	.998		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	6.542	2.181	1.897	.130
	ภายในกลุ่ม	302	347.131	1.149		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลว ที่เกิดจากการขาดความพยายาม หรือประสบการณ์ ไม่สนใจความ ล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.942	1.314	.749	.524
	ภายในกลุ่ม	302	529.810	1.754		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความ สำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	3.567	1.189	.679	.566
	ภายในกลุ่ม	302	528.929	1.751		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.142	1.047	.909	.437
	ภายในกลุ่ม	302	347.917	1.152		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้ เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	8.014	2.671	2.217	.086
	ภายในกลุ่ม	302	363.807	1.205		
12. ใช้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	3.512	1.171	.864	.460
	ภายในกลุ่ม	302	409.458	1.356		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.331	.444	.266	.850
	ภายในกลุ่ม	302	504.028	1.669		

*P < .05

เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างกลุ่มอายุทั้ง 4 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ระหว่างผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุมากกว่า 40 ปีมีความถี่ในการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็นมากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุ 31 – 35 ปี

แตกต่างกันแสดงว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่มีอายุมากกว่า 40 ปี แตกต่าง
กัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตาราง 4)

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความถี่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น โดยการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA)

ช่วงอายุ	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	31 – 35 ปี	36 – 40 ปี	มากกว่า 40 ปี
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	-	.20	-1.96	-.18
31 – 35 ปี	-	-	.22	-.39*
36 – 40 ปี	-	-	-	-.16
มากกว่า 40 ปี	-	-	-	-

*P < .05

2. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล

จากผลการวิเคราะห์ความถี่ของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมและของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมมีการนำกลวิธีด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($t = 2.123, p = .035$) และด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ ($t = 2.358, p = .019$) มากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล ส่วนด้านอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลมีความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความถี่ ของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา จำแนกตามประเภทกีฬาด้วยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t	p
	M	(SD)	M	(SD)		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิด						
การพัฒนาความสามารถ	4.80	(.60)	4.85	(.57)	-.717	.474
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.08	(1.19)	4.10	(1.10)	-.100	.921
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.72	(.70)	4.53	(.85)	2.123*	.035
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.43	(.91)	4.25	(1.06)	1.642	.102
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	4.33	(1.02)	4.38	(.93)	-.374	.709
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.52	(.93)	4.25	(1.04)	2.358*	.019
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ						
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.05	(1.13)	4.02	(1.04)	.222	.825
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.33	(1.36)	3.45	(1.30)	-.757	.450
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.60	(1.36)	3.62	(1.30)	-.151	.880
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.97	(1.13)	3.86	(1.04)	.831	.407
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	4.04	(1.14)	4.08	(1.08)	-.257	.798
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	3.99	(1.17)	4.02	(1.16)	-.218	.827
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.72	(1.26)	3.53	(1.30)	1.268	.206

*P < .05

3. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามประสบการณ์ด้านจิตวิทยาการกีฬา

จากผลการวิเคราะห์ความถี่ของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาที่เคยเรียนหรืออบรมทางด้านจิตวิทยาการกีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬาที่

ไม่เคยเรียนหรืออบรมทางด้านจิตวิทยาการกีฬา พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาที่เคยอบรมหรือเรียนด้านจิตวิทยาการกีฬามีการนำกลวิธีด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี ($t = 3.277$, $p = .001$) และด้านการบอกถึงความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม ($t = 2.449$, $p = .015$) มากกว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่ไม่เคยอบรมหรือเรียนด้านจิตวิทยาการกีฬา ส่วนด้านอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่เคยและไม่เคยอบรมหรือเรียนด้านจิตวิทยาการกีฬามีความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้แก่นักกีฬาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความถี่ ของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา จำแนกตามประสบการณ์ด้านจิตวิทยาการกีฬาด้วยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	เคย		ไม่เคย		t	p
	M	SD	M	SD		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนา						
ความสามารถ	4.83	(.56)	4.83	(.63)	-.029	.977
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.08	(1.09)	4.12	(1.23)	-.240	.810
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.64	(.77)	4.52	(.86)	1.203	.231
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.32	(.97)	4.33	(1.08)	-.068	.946
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	4.49	(.87)	4.07	(1.08)	3.277*	.001
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.37	(.97)	4.31	(1.08)	.534	.594
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ						
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.08	(1.09)	3.93	(1.04)	1.179	.240
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.43	(1.30)	3.36	(1.37)	.412	.681
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.53	(1.39)	3.80	(1.14)	-1.778	.077
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.89	(1.09)	3.93	(1.04)	-.270	.787

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	เคย		ไม่เคย		t	p
	M	SD	M	SD		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิค						
การผ่อนคลาย	4.12	(1.06)	3.93	(1.20)	1.380	.169
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ						
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	4.08	(1.15)	3.86	(1.19)	1.462	.146
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว						
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.72	(1.28)	3.34	(1.26)	2.449*	.015

*P < .05

4. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา

ผลการวิเคราะห์รายคู่ในแต่ละด้านของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ การแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี การใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะและด้านการชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความถี่กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา จำแนกตาม
ประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
(One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	F	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.793	.931	2.801*	.040
	ภายในกลุ่ม	302	100.371	.332		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.311	.437	.338	.798
	ภายในกลุ่ม	302	390.127	1.292		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	9.122	3.041	4.931*	.002
	ภายในกลุ่ม	302	186.237	.617		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	1.183	.394	.390	.760
	ภายในกลุ่ม	302	305.431	1.011		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	9.818	3.273	3.625*	.013
	ภายในกลุ่ม	302	272.639	.903		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	11.494	3.831	3.904*	.009
	ภายในกลุ่ม	302	296.388	.981		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	22.615	7.538	6.877*	.000
	ภายในกลุ่ม	302	331.058	1.096		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	.853	.284	.161	.922
	ภายในกลุ่ม	302	532.899	1.765		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	6.809	2.270	1.304	.273
	ภายในกลุ่ม	302	525.688	1.741		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.545	.848	.735	.532
	ภายในกลุ่ม	302	348.514	1.154		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.861	.954	.781	.506
	ภายในกลุ่ม	302	368.959	1.222		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	22.732	7.577	5.864*	.001
	ภายในกลุ่ม	302	390.239	1.292		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.355	1.785	1.078	.359
	ภายในกลุ่ม	302	500.359	1.656		

*P < .05

5.1 ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

การวิเคราะห์รายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็นมากกว่าผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 1 – 3 ปี และ 4 – 6 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-4.65	-.18	-.42*
4 – 6 ปี	-	-	-.13	-.38*
7 – 10 ปี	-	-	-	-.25
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.2 ด้านการปรับปรุงเทคนิค เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

การวิเคราะห์รายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 4 – 6 ปี กับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปี แตกต่างกันส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-.45*	-.16	-.36
4 – 6 ปี	-	-	.29	8.78
7 – 10 ปี	-	-	-	-.20
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.3 ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

การวิเคราะห์รายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีกับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปีมีความแตกต่างกันส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	.14	-.11	-.50*
4 – 6 ปี	-	-	3.10	-.36
7 – 10 ปี	-	-	-	-.39
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.4 ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ

การวิเคราะห์รายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี กับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปี และ 4 – 6 ปี มีความแตกต่างกันส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	.12	-.38	-.53*
4 – 6 ปี	-	-	-.50	-.64*
7 – 10 ปี	-	-	-	-.14
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.5 ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี กับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปี และ 4 – 6 ปี มีความแตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-1.58	-.10	-.63*
4 – 6 ปี	-	-	-8.88	-.62*
7 – 10 ปี	-	-	-	-.53
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

6. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($f = 6.793, p = .000$) ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี ($f = 3.727, p = .012$) ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ ($f = 3.701, p = .012$) ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ ($f = 4.174, p = .006$) และด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง ($f = 5.206, p = .002$) มีแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความถี่การนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา จ้าแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.220	.740	2.214	.087
	ภายในกลุ่ม	302	100.944	.334		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.460	1.153	.898	.443
	ภายในกลุ่ม	302	387.978	1.285		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	12.349	4.116	6.793*	.000
	ภายในกลุ่ม	302	183.011	.606		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	3.212	1.071	1.066	.364
	ภายในกลุ่ม	302	303.403	1.005		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	10.084	3.361	3.727*	.012
	ภายในกลุ่ม	302	272.374	.902		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	10.917	3.639	3.701*	.012
	ภายในกลุ่ม	302	296.966	.983		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	14.082	4.694	4.174*	.006
	ภายในกลุ่ม	302	339.591	1.124		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.983	2.661	1.529	.207
	ภายในกลุ่ม	302	525.768	1.741		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	26.183	8.728	5.206*	.002
	ภายในกลุ่ม	302	506.314	1.677		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	4.240	1.413	1.231	.299
	ภายในกลุ่ม	302	346.819	1.148		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	9.939	3.313	2.765*	.042
	ภายในกลุ่ม	302	361.882	1.198		
12. ใช้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	25.422	8.474	6.603*	.000
	ภายในกลุ่ม	302	387.549	1.283		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	6.639	2.213	1.340	.261
	ภายในกลุ่ม	302	498.720	1.651		

*P < .05

6.1 ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก และ 2-3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

เข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	.14	-.19	-.37*
2-3 ปี	-	-	-.33	-.51*
4-5 ปี	-	-	-	-.18
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.2 ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-.13	-.11	-.45*
2-3 ปี	-	-	1.88	-.32
4-5 ปี	-	-	-	-.34
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.3 ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับ ผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 16)

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-0.15	-0.29	-0.47*
2-3 ปี	-	-	-0.14	-0.32
4-5 ปี	-	-	-	-0.18
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.4 ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกและ 2-3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	4.91	-0.29	-0.45*
2-3 ปี	-	-	-0.34	-0.50*
4-5 ปี	-	-	-	-0.16
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.5 ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วม 4 – 5 ปี และผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2 – 3 ปี	4 – 5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-.23	-.72*	-.64*
2 – 3 ปี	-	-	-.49	-.41
4 – 5 ปี	-	-	-	7.67
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.6 ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก และเคยเข้าร่วมการแข่งขัน 2 – 3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาตนเอง

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2 – 3 ปี	4 – 5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	2.03	-7.37	-.64*
2 – 3 ปี	-	-	-9.40	-.66*
4 – 5 ปี	-	-	-	-.56
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

7. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านความรู้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ ($f = 4.573, p = .011$) ด้านการให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ ($f = 3.496, p = .031$) และด้านการให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง ($f = 5.523, p = .004$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬา

จำแนกตามระดับการศึกษาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

(One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.02	1.512	4.573*	.011
	ภายในกลุ่ม	303	100.14	.330		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	2	2.36	1.184	.922	.399
	ภายในกลุ่ม	303	389.07	1.284		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	2	.47	.236	.367	.693
	ภายในกลุ่ม	303	194.888	.643		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	2	4.265	2.132	.021	.979
	ภายในกลุ่ม	303	306.572	1.012		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	2	.662	.331	.356	.701
	ภายในกลุ่ม	303	281.796	.930		
6. ใช้คำพูดกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.694	.847	.838	.433
	ภายในกลุ่ม	303	306.188	1.011		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.197	.598	.514	.598
	ภายในกลุ่ม	303	352.476	1.163		

ตารางที่ 20 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลว ที่เกิดจากการขาดความพยายาม หรือประสบการณ์ ไม่สนใจความ ล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2	12.045	6.022	3.498*	.031
	ภายในกลุ่ม	303	521.707	1.722		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความ สำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	8.730	9.365	5.523*	.004
	ภายในกลุ่ม	303	513.767	1.696		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	2	5.217	2.609	2.286	.103
	ภายในกลุ่ม	303	345.841	1.141		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้ เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	.551	.275	.225	.799
	ภายในกลุ่ม	303	371.270	1.225		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	.977	.489	.359	.698
	ภายในกลุ่ม	303	411.993	1.360		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	.400	.200	.120	.887
	ภายในกลุ่ม	303	504.960	1.667		

*P < .05

7.1 ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และ ผู้ฝึกสอนระดับปริญญาโท แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	-.23*	-.23
ปริญญาโท	-	-	.00
อื่น ๆ	-	-	-

7.2 ด้านการให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือ ประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้ฝึกสอนระดับปริญญาโท แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	.52*	-8.90
ปริญญาโท	-	-	-.61
อื่น ๆ	-	-	-

7.3 ด้านการให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง ระหว่างผู้ฝึกสอนและผู้ฝึกสอนระดับปริญญาโท และผู้ฝึกสอนที่มีการศึกษาระดับอื่น ๆ แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	.43	-.58
ปริญญาโท	-	-	-1.01*
อื่น ๆ	-	-	-

8. เปรียบเทียบความถี่ในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามอาชีพ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านความรู้ พบว่า ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($f = 4.726$, $p = .003$) ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ ($f = 3.849$, $p = .010$) และด้านบอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม ($f = 2.727$, $p = .044$) ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความถี่การนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาจำแนกตามอาชีพของผู้ฝึกสอน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	.305	.102	.299	.826
	ภายในกลุ่ม	302	102.858	.341		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	6.413	2.138	1.677	.172
	ภายในกลุ่ม	302	385.025	1.275		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	8.759	2.920	4.726*	.003
	ภายในกลุ่ม	302	186.600	.618		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	.471	.157	.155	.927
	ภายในกลุ่ม	302	606.144	1.014		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.178	.726	.782	.505
	ภายในกลุ่ม	302	280.279	.928		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	11.339	3.780	3.849*	.010
	ภายในกลุ่ม	302	296.544	.982		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.771	1.257	1.085	.356
	ภายในกลุ่ม	302	349.903	1.159		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	9.435	3.145	1.812	.145
	ภายในกลุ่ม	302	524.316	1.736		

ตารางที่ 24 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	8.765	2.922	1.685	.170
	ภายในกลุ่ม	302	523.731	1.734		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	6.971	2.324	2.039	.108
	ภายในกลุ่ม	302	344.088	1.139		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.523	.841	.688	.560
	ภายในกลุ่ม	302	369.297	1.223		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	7.035	2.345	1.745	.158
	ภายในกลุ่ม	302	405.936	1.344		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	13.328	4.443	2.727*	.044
	ภายในกลุ่ม	302	492.032	1.629		

*P < .05

8.1 ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่ทำงานราชการกับผู้ฝึกสอนที่ทำงานเอกชน แตกต่างกัน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

อาชีพ	รับราชการ	เอกชน	ส่วนตัว	อื่น ๆ
รับราชการ	-	.50*	.33	-6.78
เอกชน	-	-	-.17	-.57
ส่วนตัว	-	-	-	-.40
อื่น ๆ	-	-	-	-

8.2 ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่ทำงานราชการกับผู้ฝึกสอนที่ทำงานเอกชน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้

อาชีพ	รับราชการ	เอกชน	ส่วนตัว	อื่น ๆ
รับราชการ	-	.50*	.33	-6.78
เอกชน	-	-	-.17	-.57
ส่วนตัว	-	-	-	-.40
อื่น ๆ	-	-	-	-

8.3 ด้านบอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านบอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม พบว่าระหว่างผู้ฝึกสอนที่ทำงานราชการกับผู้ฝึกสอนที่ทำงานเอกชน ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านบอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม

อาชีพ	รับราชการ	เอกชน	ส่วนตัว	อื่น ๆ
รับราชการ	-	.50*	.33	-6.78
เอกชน	-	-	-.17	-.57
ส่วนตัว	-	-	-	-.40
อื่น ๆ	-	-	-	-

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา

จากการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันกีฬา จากผู้ฝึกสอนกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จำนวน 306 คน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 8 ด้าน ดังนี้

1. เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามเพศ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา พบว่า ผู้ฝึกสอนกีฬาชายใช้กลวิธีด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (ชาย $M = 4.69$, $SD = .75$) รองลงมาคือด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น (ชาย $M = 4.59$, $SD = .85$) ขณะที่ผู้ฝึกสอนกีฬาหญิงใช้กลวิธีด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนมากที่สุด (หญิง $M = 4.72$, $SD = 1.11$) และรองลงมาคือด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น (หญิง $M = 4.51$, $SD = .87$) (ดูรายละเอียดในตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ

นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ชาย		หญิง		t	p
	M	SD	M	SD		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิด						
การพัฒนาความสามารถ	4.69	(.75)	4.48	(.88)	1.885	.062
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.04	(1.17)	4.04	(1.19)	.019	.985
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.59	(.85)	4.51	(.87)	.759	.449
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.37	(.97)	4.31	(1.01)	.466	.642
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขัน						
ออกมาไม่ดี	4.32	(.98)	4.14	(1.05)	1.413	.160
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.42	(.95)	4.48	(.94)	-.487	.627
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ						
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.07	(1.09)	4.19	(.99)	-.901	.369

ตารางที่ 28 (ต่อ)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ชาย		หญิง		t	p
	M	SD	M	SD		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.47	(1.33)	3.47	(1.28)	.012	.991
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.76	(1.30)	3.84	(1.26)	-.510	.611
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.77	(1.16)	3.57	(1.23)	1.305	.194
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	4.22	(1.08)	4.23	(.98)	-.129	.898
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	3.98	(1.15)	4.72	(1.11)	1.802	.074
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.73	(1.20)	3.79	(1.17)	-.402	.689

*P < .05

2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามอายุ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอายุต่างกันมีการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดในตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ
นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬา จำแนกตามอายุ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง
เดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิด การพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.006	1.002	1.609	.187
	ภายในกลุ่ม	302	188.001	.623		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.667	1.222	.892	.446
	ภายในกลุ่ม	302	413.863	1.370		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	.967	.322	.438	.726
	ภายในกลุ่ม	302	222.092	.735		
4 ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	3.204	1.068	1.117	.342
	ภายในกลุ่ม	302	288.678	.956		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขัน ออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.484	.828	.821	.483
	ภายในกลุ่ม	302	304.457	1.008		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬา สามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	3.748	1.249	1.410	.240
	ภายในกลุ่ม	302	267.573	.886		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.857	1.286	1.145	.331
	ภายในกลุ่ม	302	339.202	1.123		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลว ที่เกิดจากการขาดความพยายาม หรือประสบการณ์ ไม่สนใจความ ล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.840	1.280	.743	.527
	ภายในกลุ่ม	302	520.396	1.723		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความ สำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	.507	.169	.101	.959
	ภายในกลุ่ม	302	506.382	1.677		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.949	.983	.702	.552
	ภายในกลุ่ม	302	422.881	1.400		

ตารางที่ 29 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.949	.983	.702	.552
	ภายในกลุ่ม	302	422.881	1.400		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.528	1.843	1.669	.174
เทคนิคการผ่อนคลาย	ภายในกลุ่ม	302	333.361	1.104		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.521	2.507	1.932	.124
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ภายในกลุ่ม	302	391.917	1.298		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว	ระหว่างกลุ่ม	3	9.715	3.238	2.326	.075
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ภายในกลุ่ม	302	420.403	1.392		

*P < .05

3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามประเภทกีฬา

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีมและผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล พบว่ามีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล ใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถมากที่สุด (ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม $M = 4.68$, $SD = .73$ และผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล $M = 4.60$, $SD = .83$) และรองลงมาคือกลวิธีด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น (ผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม $M = 4.60$, $SD = .80$ และผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทบุคคล $M = 4.55$, $SD = .89$) แสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนกีฬาทั้งสองประเภทใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดในตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบประสิทธิภาพกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้นักกีฬา
จำแนกตามประเภทกีฬา โดยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	ประเภททีม		ประเภทบุคคล		t	p
	M	SD	M	SD		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนา						
ความสามารถ	4.68	(.73)	4.60	(.83)	.899	.370
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.05	(1.19)	4.03	(1.16)	.129	.898
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.60	(.80)	4.55	(.89)	.526	.599
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.48	(.92)	4.27	(1.01)	1.920	.056
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขัน						
ออกมาไม่ดี	4.28	(1.03)	4.27	(.99)	.122	.903
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.47	(.96)	4.42	(.93)	.425	.671
7. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ						
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.05	(1.13)	4.13	(1.02)	-.621	.535
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการ						
ขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจ						
ความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.45	(1.36)	4.48	(1.28)	-.218	.828
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.80	(1.31)	3.76	(1.28)	.241	.810
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.70	(1.23)	3.73	(1.15)	.222	.825
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิค						
การผ่อนคลาย	4.32	(.99)	4.16	(1.09)	1.288	.199
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ						
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	3.98	(1.13)	3.86	(1.15)	.923	.357
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว						
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.77	(1.16)	3.73	(1.20)	.257	.798

*P < .05

4. ประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านจิตวิทยาการกีฬา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพของการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาที่เคยเรียนหรืออบรมทางด้านจิตวิทยาการกีฬาและผู้ฝึกสอนที่ไม่เคยเรียนหรืออบรมทางด้านจิตวิทยาการกีฬา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฝึกสอนกีฬาที่ผ่านการอบรมหรือเรียนทางด้านจิตวิทยาการกีฬามีการนำกลวิธีด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถมากที่สุด ($M = 4.68$, $SD = .74$) และรองลงมาคือกลวิธีด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($M = 4.55$, $SD = .86$) ส่วนกลวิธีที่ผู้ฝึกสอนที่ไม่เคยอบรมหรือเรียนทางด้านจิตวิทยาใช้กลวิธีด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็นมากที่สุด ($M = 4.62$, $SD = .84$) รองลงมาคือกลวิธีด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ ($M = 4.54$, $SD = .85$) แสดงให้เห็นว่าผู้ฝึกสอนกีฬาที่เคยและไม่เคยเรียนหรืออบรมทางด้านจิตวิทยาการกีฬาใช้กลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านบอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม ($t = 2.403$, $p = .017$) (ดูรายละเอียดในตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาจำแนกตามประสบการณ์ทางจิตวิทยาการกีฬาโดยการทดสอบที (t-Test)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	เคย		ไม่เคย		t	p
	M	SD	M	SD		
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	4.68	(.74)	4.54	(.90)	1.341	.182
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	4.09	(1.11)	3.93	(1.30)	1.067	.288
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	4.55	(.86)	4.62	(.84)	-.726	.469
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	4.36	(.97)	4.33	(.99)	.316	.752
5. การปรับปรุงด้านเทคนิค เมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	4.29	(.98)	4.24	(1.06)	.368	.714
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	4.39	(.98)	4.54	(.85)	-1.302	.194
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	4.11	(1.09)	4.07	(1.00)	.278	.782
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	3.53	(1.36)	3.34	(1.19)	1.260	.209
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	3.73	(1.32)	3.88	(1.23)	-.995	.321
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	3.74	(1.16)	3.67	(1.22)	.441	.660

ตารางที่ 31 (ต่อ)

วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้	เคย		ไม่เคย		t	p
	M	SD	M	SD		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย	4.22	(1.03)	4.22	(1.10)	.013	.990
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตน	3.97	(1.16)	3.78	(1.10)	1.356	.177
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัวแต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	3.85	(1.18)	3.51	(1.17)	2.403*	.017

*P < .05

5. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอน พบว่า ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้วยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ ($f = 3.976$, $p = .008$) ด้านใช้การลดความวิตกกังวลโดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย ($f = 3.280$, $p = .021$) และด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง ($f = 3.571$, $p = .014$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้แก่นักกีฬาจําแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.113	1.371	2.215	.086
	ภายในกลุ่ม	302	186.894	.619		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	5.624	1.875	1.374	.251
	ภายในกลุ่ม	302	411.906	1.364		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	1.807	.602	.822	.482
	ภายในกลุ่ม	302	221.252	.733		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	5.250	1.750	1.844	.139
	ภายในกลุ่ม	302	286.632	.949		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	5.029	1.676	1.677	.172
	ภายในกลุ่ม	302	301.912	1.000		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.832	1.944	2.211	.087
	ภายในกลุ่ม	302	265.488	.879		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.036	4.345	3.976*	.008
	ภายในกลุ่ม	302	330.022	1.093		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.721	2.574	1.505	.213
	ภายในกลุ่ม	302	516.514	1.710		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	15.101	5.034	3.091	.027
	ภายในกลุ่ม	302	491.788	1.628		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.847	1.282	.918	.433
	ภายในกลุ่ม	302	421.983	1.397		

ตารางที่ 32 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้	ระหว่างกลุ่ม	3	10.692	3.564	3.280*	.021
เทคนิคการผ่อนคลาย	ภายในกลุ่ม	302	328.197	1.087		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	3	13.683	4.561	3.571*	.014
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ภายในกลุ่ม	302	385.754	1.277		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว	ระหว่างกลุ่ม	3	2.853	.951	.672	.570
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ภายในกลุ่ม	302	427.264	1.415		

*P < .05

5.1 ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้วยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่าง ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์การมากกว่า 10 ปี กับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปี และ ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 4 – 6 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้วยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-4.37	-.26	-.50*
4 – 6 ปี	-	-	-.22	-.45*
7 – 10 ปี	-	-	-	-.24
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.2 ด้านใช้การลดความวิตกกังวลโดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านใช้การลดความวิตกกังวลโดยใช้เทคนิคการผ่อนคลายพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี กับ ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 7 – 10 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านใช้การลดความวิตกกังวลโดยใช้เทคนิคการผ่อนคลาย

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-4.40	.27	-.29
4 – 6 ปี	-	-	.31	-.24
7 – 10 ปี	-	-	-	-.55*
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

5.3 ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี กับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ 1 – 3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

ช่วงอายุ	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 10 ปี	มากกว่า 10 ปี
1 – 3 ปี	-	-.21	-.27	-.57*
4 – 6 ปี	-	-	-6.52	-.36
7 – 10 ปี	-	-	-	-.30
มากกว่า 10 ปี	-	-	-	-

6. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่าง แก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ พบว่า ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ ($f = 3.871, p = .010$) ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี ($f = 6.095, p = .000$) ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ ($f = 7.615, p = .000$) ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง ($f = 3.825, p = .010$) ด้านใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก ($f = 2.913, p = .035$) และด้านชี้ให้เห็น นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง ($f = 8.852, p = .000$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมการแข่งขันต่างก็มีการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาต่างกัน ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูรายละเอียดในตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	7.072	2.357	3.871*	.010
	ภายในกลุ่ม	302	183.934	.609		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.871	.624	.453	.715
	ภายในกลุ่ม	302	415.659	1.376		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	1.957	.652	.891	.446
	ภายในกลุ่ม	302	221.101	.732		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	4.222	1.407	1.477	.221
	ภายในกลุ่ม	302	287.661	.953		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	17.524	5.841	6.095*	.000
	ภายในกลุ่ม	302	289.417	.958		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	3.214	1.071	1.207	.307
	ภายในกลุ่ม	302	268.107	.888		

ตารางที่ 36 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
7. ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	24.126	8.042	7.615*	.000
โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ภายในกลุ่ม	302	318.933	1.056		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลว	ระหว่างกลุ่ม	3	10.139	3.380	1.985	.116
ที่เกิดจากการขาดความพยายาม	ภายในกลุ่ม	302	514.096	1.702		
หรือประสบการณ์ ไม่สนใจความ						
ล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ						
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความ	ระหว่างกลุ่ม	3	18.555	6.185	3.825*	.010
สำเร็จของตนเอง	ภายในกลุ่ม	302	488.334	1.617		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	11.977	3.992	2.913*	.035
	ภายในกลุ่ม	302	413.853	1.370		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้	ระหว่างกลุ่ม	3	5.005	1.668	1.509	.212
เทคนิคการผ่อนคลาย	ภายในกลุ่ม	302	333.884	1.106		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	3	32.285	10.762	8.852*	.000
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ภายในกลุ่ม	302	367.153	1.216		
13. บอกว่าความวิตกกังวล ไม่ใช่ความกลัว	ระหว่างกลุ่ม	3	9.146	3.049	2.187	.090
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ภายในกลุ่ม	302	420.972	1.394		

*P < .05

6.1 ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนเคยเข้าร่วมแข่งขันครั้งแรก และ 2 - 3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	3.46	-17	-.32*
2-3 ปี	-	-	-.20	-.36*
4-5 ปี	-	-	-	-.16
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.2 ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-.37	-.44	-.60*
2-3 ปี	-	-	-.7.01	-.23
4-5 ปี	-	-	-	-.16
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.3 ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายความสามารถเฉพาะ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมครั้งแรก และผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขัน 2-3 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมาย
ความสามารถเฉพาะ

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-7.53	-22	-67*
2-3 ปี	-	-	-14	-59*
4-5 ปี	-	-	-	-45
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.4 ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านให้นักกีฬาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-33	-54	-60*
2-3 ปี	-	-	-21	-26
4-5 ปี	-	-	-	-5.52
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.5 ด้านใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่า 5 ปี กับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรก ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-.31	-.41	-.49*
2-3 ปี	-	-	-.10	-.18
4-5 ปี	-	-	-	-.786
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

6.6 ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกกับผู้ฝึกสอนที่เคยเข้าร่วมการแข่งขัน 4-ปี และมากกว่า 5 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง

การเข้าร่วม	ครั้งแรก	2-3 ปี	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปี
ครั้งแรก	-	-.37	-.68*	-.80*
2-3 ปี	-	-	-.31	-.43
4-5 ปี	-	-	-	-.12
มากกว่า 5 ปี	-	-	-	-

7. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ฝึกสอนมีการนำกลวิธีด้านกลวิธีในการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น ($f = 4.859, p = .008$) ด้านกลวิธีให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ

($f = 4.688$, $p = .010$) และด้านให้นักกีฬาค้นหาการถึงความสำเร็จของตนเอง ($f = 5.355$, $p = .005$) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ นักกีฬา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.713	1.357	2.183	.114
	ภายในกลุ่ม	303	188.293	.621		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่องทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	2	6.419	3.210	2.366	.096
	ภายในกลุ่ม	303	411.110	1.357		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	2	6.931	3.466	4.859*	.008
	ภายในกลุ่ม	303	216.128	.713		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.625	1.313	1.375	.254
	ภายในกลุ่ม	303	289.257	.955		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผลการแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	2	.332	.166	.164	.849
	ภายในกลุ่ม	303	306.609	1.012		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬาสามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	2	3.481	1.740	1.969	.141
	ภายในกลุ่ม	303	267.840	.884		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถโดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.898	.949	.843	.432
	ภายในกลุ่ม	303	341.161	1.126		
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	2	15.736	7.868	4.688*	.010
	ภายในกลุ่ม	303	508.499	1.678		
9. ให้นักกีฬาค้นหาการถึงความสำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	17.305	8.653	5.355*	.005
	ภายในกลุ่ม	303	489.584	1.616		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.500	.750	.535	.586
	ภายในกลุ่ม	303	424.331	1.400		

ตารางที่ 43 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้	ระหว่างกลุ่ม	2	4.959	2.480	2.250	.107
เทคนิคการผ่อนคลาย	ภายในกลุ่ม	302	333.930	1.102		
12. ชี้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.441	.720	.548	.578
ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ภายในกลุ่ม	303	397.997	1.314		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว	ระหว่างกลุ่ม	2	.648	.324	.229	.796
แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ภายในกลุ่ม	303	429.469	1.417		

*P < .05

7.1 ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับอื่น ๆ กับผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านการแสดงความมั่นใจออกมาให้นักกีฬาเห็น

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	-.18	.44*
ปริญญาโท	-	-	.62*
อื่น ๆ	-	-	-

7.2 ด้านกลวิธีให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านกลวิธีให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีกับผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนด้านอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

(ดูรายละเอียดในตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านกลวิธีให้ความสำคัญกับความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความพยายามหรือประสบการณ์ไม่สนใจความล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	.62*	7.89
ปริญญาโท	-	-	-.54
อื่น ๆ	-	-	-

7.3 ด้านให้นักศึกษาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ผลการวิเคราะห์รายคู่ด้านให้นักศึกษาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่าง ผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีกับผู้ฝึกสอนที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนคู่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (ดูรายละเอียดในตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ด้านให้นักศึกษาจินตนาการถึงความสำเร็จของตนเอง

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	อื่น ๆ
ปริญญาตรี	-	.65*	2.88
ปริญญาโท	-	-	-.62
อื่น ๆ	-	-	-

8. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับ นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านอาชีพ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาด้านความรู้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าแม้ผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีอาชีพต่างกันก็มีการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างมาใช้กับนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่แตกต่างกัน
(ดูรายละเอียดในตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบประสิทธิภาพการนำกลวิธีในการสร้างความมั่นใจเฉพาะอย่างแก่นักกีฬา
จำแนกตามลักษณะอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
(One-Way ANOVA)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
1. การสอนและการฝึกฝนทำให้เกิด การพัฒนาความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	.986	.329	.523	.667
	ภายในกลุ่ม	302	190.020	.629		
2. สนับสนุนให้นักกีฬาพูดแต่เรื่อง ทางบวก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.619	1.206	.880	.452
	ภายในกลุ่ม	302	413.911	1.371		
3. แสดงความมั่นใจออกมาให้ นักกีฬาเห็น	ระหว่างกลุ่ม	3	4.856	1.619	2.240	.084
	ภายในกลุ่ม	302	218.203	.723		
4. ใช้คำชมเชยเป็นรางวัล	ระหว่างกลุ่ม	3	.931	.310	.322	.809
	ภายในกลุ่ม	302	290.951	.963		
5. การปรับปรุงเทคนิคเมื่อผล การแข่งขันออกมาไม่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.407	.802	.796	.497
	ภายในกลุ่ม	302	304.534	1.008		
6. ใช้คำพูดเกลี้ยกล่อมว่านักกีฬา สามารถทำได้	ระหว่างกลุ่ม	3	3.704	1.235	1.393	.245
	ภายในกลุ่ม	302	267.616	.886		
7. ทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถ โดยการตั้งเป้าหมายเฉพาะ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.849	1.283	1.142	.332
	ภายในกลุ่ม	302	339.210	1.123		

ตารางที่ 47 (ต่อ)

กลวิธีหรือเทคนิคที่ใช้	แหล่งที่มา	df	SS	MS	f	p
8. ให้ความสำคัญกับความล้มเหลว ที่เกิดจากการขาดความพยายาม หรือประสบการณ์ ไม่สนใจความ ล้มเหลวที่เกิดจากการขาดความสามารถ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.028	1.343	.779	.506
	ภายในกลุ่ม	302	520.207	1.723		
9. ให้นักกีฬาจินตนาการถึงความ สำเร็จของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	10.983	3.661	2.230	.085
	ภายในกลุ่ม	302	495.906	1.642		
10. ใช้การฝึกทางร่างกายอย่างหนัก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.965	.988	.706	.549
	ภายในกลุ่ม	302	422.865	1.400		
11. ใช้การลดความวิตกกังวล โดยใช้ เทคนิคการผ่อนคลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.408	1.136	1.023	.383
	ภายในกลุ่ม	302	335.481	1.111		
12. ใช้ให้เห็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ ที่คล้ายกับนักกีฬาของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	5.894	1.965	1.508	.213
	ภายในกลุ่ม	302	393.544	1.303		
13. บอกว่าความวิตกกังวลไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นสัญญาณแห่งความพร้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.019	1.340	.949	.417
	ภายในกลุ่ม	302	426.099	1.411		

*P < .05